

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 18, 2017

Nummer 18, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:885](#) 16-05-2017

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:1409](#) 30-05-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:2271](#) 23-05-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:1730](#) 10-04-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2016:4376](#) 22-11-2016

Rechtbank

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:2870](#) 29-05-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:5516](#) 24-05-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:2562](#) 24-05-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:4203](#) 18-05-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:3188](#) 15-05-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:3921](#) 10-04-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:2000](#) 22-03-2017

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:1887](#) 24-05-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:1644](#) 25-04-2017

Uitspraken zonder ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 30-05-2017

KAVAKLIOĞLU vs. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Geschillencommissie Financiële Dienstverlening](#) 03-05-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

KAVAKLIOĞLU vs. Turkije

Letsel na anti-terreuroperatie in Turkije. Schending artikel 2 EVRM. Herziening van de uitspraak (artikel 80 Rules of Court) waarin schadevergoeding is toegekend aan de moeder van het overleden slachtoffer, in verband met haar overlijden. Aanwijzing van de vier erfgenamen van de moeder als begunstigden ten aanzien van de schadevergoeding en toekenning schadevergoeding.

Op 26 september 1999 heeft een anti-terreuroperatie plaatsgevonden in Ulucanlar Central Prison in Ankara. Onder andere door de inmiddels overleden heer Emsalsiz is schadevergoeding gevorderd. De vordering was gebaseerd op schending van artikel 2 en 3 EVRM. Door de verschillende slachtoffers is gesteld dat hun nabestaanden zijn vermoord door de veiligheidsmachten en dat zij zijn mishandeld tijdens en na de operatie. Daarnaast stelden de slachtoffers dat onvoldoende adequaat en onvoldoende effectief onderzoek is verricht. In de uitspraak van 6 oktober 2015 heeft het Hof geoordeeld dat (onder meer) ten aanzien van de heer Emsalsiz sprake is van een schending van artikel 2 EVRM. Aan de moeder van de overleden heer Emsalsiz is € 50.000 aan immateriële schadevergoeding toegekend. Op 3 januari 2017 heeft de advocaat van de heer Emsalsiz melding gemaakt van het overlijden van de moeder van de heer Emsalsiz op 5 februari 2017. Vervolgens heeft hij op grond van artikel 80 Rules of Court een herziening gevraagd van de eerdere uitspraak en verzocht om aanwijzing van de vier erfgenamen van de moeder van de heer Emsalsiz als begunstigden met betrekking tot de immateriële schadevergoeding. Het EHRM heeft de uitspraak herzien en € 50.000 aan immateriële schadevergoeding toegekend aan de vier erfgenamen van de moeder van de heer Emsalsiz (gezamenlijk).

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 30-05-2017

Zaaknummer: 15397/02

RECHTSPRAAK

Eiser is als gevolg van een medische fout door het Erasmus Medisch Centrum (EMC) volledig en blijvend blind geraakt. Hij heeft een vaststellingsovereenkomst ondertekend zonder bijstand van een advocaat en vordert nu een verklaring voor recht dat de overeenkomst is vernietigd wegens dwaling/bedrog/misbruik van omstandigheden. Het hof wijst de vordering toe.

Eiser heeft in 1998 een longoperatie ondergaan in het Erasmus Medisch Centrum (EMC) te Rotterdam voor de verwijdering van een kiemceltumor. Ten gevolge van een medische fout is een belangrijke ader verwijderd en is het zogenoemde vena cava superieur-syndroom opgetreden. Appellant is hierbij volledig en blijvend blind geworden. Het EMC heeft in 2001 aansprakelijkheid erkend voor de fout en de gevolgen daarvan. Met appellant, bijgestaan door advocaat 1, is onderhandeld over een vaststellingsovereenkomst. In 2003 heeft appellant aan het EMC laten weten dat geen contact meer mocht worden opgenomen met advocaat 1. Een dag later heeft advocaat 1 laten weten dat hij appellant nog steeds vertegenwoordigde. In reactie op deze tegenstrijdige berichten heeft een lid van de Raad van Bestuur van het EMC aan zowel appellant als advocaat 1 laten weten de zaak over te dragen aan advocaat 2. De onderhandelingen zijn daarop voortgezet tussen advocaat 1 en 2. In 2004 heeft appellant laten weten dat hij het vertrouwen in advocaat 1 heeft opgezegd en het EMC verzocht om alle correspondentie vanaf dat moment naar zijn familie te sturen. Appellant heeft ervan afgezien een andere advocaat in te schakelen. Op verzoek van appellant heeft advocaat 2 de onderhandelingen met hem persoonlijk voortgezet en hem een aanbod gedaan van een slotuitkering van € 386.000. Eind 2004 hebben partijen de vaststellingsovereenkomst getekend.

In 2005 zoekt appellant contact met advocaat 1 en geeft aan dat hij graag wil dat advocaat 1 weer zijn advocaat wordt. Advocaat 1 is inmiddels overleden. Op 30 januari 2014 heeft advocaat 3, de nieuwe advocaat van appellant, de vaststellingsovereenkomst vernietigd wegens dwaling, bedrog en misbruik van omstandigheden. In eerste aanleg vorderde appellant een verklaring voor recht dat de vaststellingsovereenkomst is vernietigd. De rechtbank heeft

de vordering afgewezen, maar het hof gaat daar niet in mee. Het hof overweegt: 'In een zaak als deze, waarin sprake is van ernstig lichamelijk en psychisch letsel als gevolg van een serieuze medische fout, had EMC er in redelijkheid niet toe mogen overgaan met [appellant] een finale vaststellingsovereenkomst te sluiten, zonder dat hij werd bijgestaan door een ter zake kundig juridisch raadsman. Letselschadeberekening is immers ingewikkelde materie, zeker in een geval als het onderhavige waarin de schade op jonge leeftijd is ontstaan en sprake is van vele parameters, waarbij een kleine verschuiving tot grote consequenties kan leiden. Weliswaar had [appellant] er zelf voor gekozen zijn advocaat aan de kant te zetten en kon EMC [appellant] niet dwingen een nieuwe advocaat in de arm te nemen, maar dat neemt niet weg dat zij dit wel indirect had kunnen bewerkstelligen door te weigeren een finaal schikkingsaanbod te doen, zolang [appellant] niet (opnieuw) van deskundige bijstand was voorzien.' De gevorderde verklaring voor recht wordt toegewezen door het hof. Het hof houdt de beslissing aan, nu het appellant de kans wil geven om zich te beraden over de wenselijkheid van bemoeienis van het hof bij de schadebegroting. De zaak wordt naar de rol verwezen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 30-05-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:1409

Zaaknummer: 200.188.263

Rechters: M.J. van der Ven, M.M. Olthof en D.A. Schreuder

Advocaten: J.N.R.M. Aarts en M.S.E. van Beurden

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot moord door insteken op hoofd kinderarts met stilettohak. Vordering benadeelde partij ten aanzien van immateriële schadevergoeding wordt voor € 7.500 toegewezen.

Veroordeling voor poging tot moord en bedreiging van kinderarts op een consultatiebureau. De vrouw verwijt de arts dat haar zoon na inentingen autistisch is geworden. Na een periode van diverse bedreigingen weet zij het consultatiebureau binnen te dringen en heeft met een stilettohak op het hoofd van de kinderarts ingestoken. Toegesnelde collega's hebben de vrouw uiteindelijk overmeesterd. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 1.314,72 aan materiële schadevergoeding (eigen risico, kledingschade en opvragen medische informatie) en € 15.000 aan immateriële schadevergoeding. De materiële schadeposten worden geheel toegewezen, met uitzondering van de kosten voor het opvragen van medische informatie vanwege onvoldoende onderbouwing. De immateriële schadevergoeding wordt toegewezen tot een bedrag van € 7.500.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 24-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:5516

Zaaknummer: 09/827560-16

Rechters: J.E. Bierling, G.P. Verbeek en L.C. Bannink

Advocaten: P.R.L.V.M. Kruik

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling van drie Poolse mannen voor mishandeling van hun huisgenoot. De vordering van de benadeelde partij wordt in zijn geheel toegewezen.

Drie Poolse mannen worden veroordeeld voor mishandeling van een huisgenoot. Ze bewerkten het slachtoffer met een strijkijzer en goten kokend water over zijn gezicht om het slachtoffer zijn zo zijn pincode te ontfutselen. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 17.480,99 (€ 7.480,99 aan materiële schadevergoeding en € 10.000 aan immateriële schadevergoeding). Het gehele bedrag wordt toegewezen door de rechtbank.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 24-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:2562

Zaaknummer: 16/660516-16

Rechters: A.R. Creutzberg, H.A. Gerritse en J.W.B. Snijders-Blok

Advocaten: J.C. Reisinger

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging doodslag door met hamer tegen hoofd slachtoffer te slaan en gezicht en lichaam te bewerken met een buxusschaar. De gevorderde immateriële schadevergoeding wordt toegewezen tot een bedrag van € 40.000. De materiële schade komt vrijwel geheel voor vergoeding in aanmerking, behalve de kosten voor beveiliging van het huis en de reiskosten van de vriend van het slachtoffer.

Veroordeling voor poging tot doodslag. Het slachtoffer is meerdere malen met een hamer tegen haar hoofd geslagen en met een buxusschaar in gezicht, armen en benen gestoken. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 143.187,87 aan schadevergoeding. De gevorderde materiële schadevergoeding (€ 18.187,87) wordt vrijwel geheel toegewezen, met uitzondering van de kosten voor beveiliging voor haar huis en de reiskosten van haar vriend. De immateriële schadevergoeding wordt toegekend tot een bedrag van € 40.000. De rechtbank heeft hierbij gekeken naar bedragen in soortgelijke zaken in Nederland.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 18-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:4203

Zaaknummer: 15/870921-16

Rechters: A. Warmerdam, A.S. van Leeuwen en G.A.M. van Dijk

Advocaten: M.J. van Rooij

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Verhoging van een vordering benadeelde partij nadat de officier van justitie heeft gerequireerd, is niet in strijd met artikel 51g Sv.

De benadeelde partij heeft zijn vordering na het requisitoir van de officier van justitie nog verhoogd. Volgens het hof mocht dat in dit geval, omdat de officier van justitie en de verdediging daarna opnieuw in de gelegenheid zijn gesteld om te requireren. De Hoge Raad gaat hierin mee, want uit artikel 51g Sv volgt niet dat degene die zich in eerste aanleg heeft gevoegd, de opgevoerde schadeposten gedurende de behandeling niet meer mag wijzigen. Daarbij dient wel te worden opgemerkt dat, indien sprake is van een verandering van de vordering, partijen in de gelegenheid worden gesteld zich hierover te beraden en een standpunt te bepalen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-05-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:885

Zaaknummer: 15/05681

Rechters: W.A.M. van Schendel, Y. Buruma en V. van den Brink

Advocaten: G.J.P.M. Mooren

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het wegmaken van een lijk. Moeder heeft zich gevoegd als benadeelde partij en krijgt het volledig gevorderde bedrag (€ 15.000) toegewezen.

Veroordeling voor het wegmaken van een lijk. De moeder van het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 15.000 aan immateriële schadevergoeding. De rechtbank wijst het gehele bedrag toe, nu sprake is van het bestaan van geestelijk letsel in de zin van artikel 6:106 BW. Er is een rapport ingebracht van een psychiater waaruit blijkt dat bij de moeder ernstig psychisch letsel is vastgesteld. Uit de slachtofferverklaring blijkt dat de moeder door foto's in de krant is geconfronteerd met de gruwelijke manier waarop met het lichaam van haar zoon is omgegaan.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 15-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:3188

Zaaknummer: 13/528176-09 (A) en 13/706119-17 (B)

Rechters: J. Piena, R.A. Overbosch en J.B. Oreel

Advocaten: M. Lochs

Wetsartikelen: 151 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Benadeelde partij krijgt een immateriële schadevergoeding toegewezen van € 300 ondanks de afwezigheid van een deskundigenverklaring omtrent het geestelijk letsel.

Veroordeling voor woninginbraak. De bewoonster heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 160 aan materiële en € 300 aan immateriële schadevergoeding. Het hof wijst het gehele bedrag toe, onder verwijzing naar HR 17 november 2000, NJ 2001/215, waaruit blijkt dat de rechter niet is gebonden aan de gewone regels omtrent de stelplicht en bewijslast. De bewoonster heeft aan het incident forse gevoelens van angst en onveiligheid overgehouden.

Opmerking redactie: Ondanks het ontbreken van een deskundigenverklaring omtrent het geestelijk letsel, wordt de immateriële schadevergoeding volledig toegewezen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 10-04-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:1730

Zaaknummer: 23-003053-15

Rechters: J.J.I. de Jong, N.A. Schimmel en M.J.A. Duker

Wetsartikelen: 311 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het opzettelijk toebrengen van zwaar lichamelijk letsel. Immateriële schadevergoeding van € 10.000 wordt toegewezen.

Veroordeling voor het opzettelijk toebrengen van zwaar lichamelijk letsel. Verdachte heeft het slachtoffer met een longdrinkglas in het gezicht geslagen na een conflict over een meisje. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert een schadevergoeding van € 16.641,60. De rechtbank wijst de materiële schade tot een bedrag van € 1.567,19 toe. Voor de immateriële schade wordt een bedrag van € 10.000 toegewezen, nu uit de verklaring van het slachtoffer blijkt dat hij veel pijn heeft gehad en psychisch lijdt als gevolg van de confrontatie met zijn huidige uiterlijk.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 10-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:3921

Zaaknummer: 15/700277-15 (P)

Rechters: D.D.M. Hazeu, J.J.M. Uitermark en C.H. van de Jonge Ellemeeet

Advocaten: M.A.C. van Vuuren

Wetsartikelen: 302 Sr

RECHTSPRAAK

Deskundigenbericht. Verzoeker heeft al een immateriële schadevergoeding ontvangen voor het misbruik door zijn pleegvader. Hij heeft Stichting Jeugdzorg Gelderland inmiddels aansprakelijk gesteld en wil eventueel een vordering tot materiële schadevergoeding instellen. In het kader van deze eventuele procedure wil verzoeker duidelijkheid verkrijgen omtrent het causale verband tussen de ontucht en de klachten die hij ervaart. Het verzoek wordt door de rechtbank toegewezen.

De pleegvader is in een strafrechtelijke procedure in 2011 veroordeeld tot een gevangenisstraf van vierentwintig maanden voor ontuchtige handelingen. Verzoeker was door de rechtsvoorganger van Stichting Jeugdzorg Gelderland (SJG) in het pleeggezin geplaatst. Hij heeft zich in de strafrechtelijke procedure gevoegd en een immateriële schadevergoeding van € 6.500 toegewezen gekregen. Vervolgens heeft verzoeker bij de Commissie van het Schadefonds Geweldsmisdrijven een aanvraag ingediend voor een schadevergoeding op grond van het 'statuut voor de buitengerechtelijke afhandeling van civiele vorderingen tot schadevergoeding in verband met seksueel misbruik van minderjarigen in instellingen en pleeggezinnen'. De civiele kamer van de Commissie heeft daarna uitspraak gedaan en achtte een tegemoetkoming van € 25.000 passend, waarop het reeds ontvangen bedrag van € 6.500 in mindering werd gebracht. Er is geen tegemoetkoming voor vermogensschade toegekend, omdat het causaal verband tussen het misbruik en de klachten niet zou vaststaan. De uitspraak laat de weg vrij voor aansprakelijkheidsstelling van SJG. In 2014 heeft verzoeker SJG aansprakelijk gesteld. Het huidige verzoekschrift strekt ertoe dat de rechtbank een voorlopig deskundigenbericht door een psychiater zal bevelen. Verzoeker wil daarmee duidelijkheid verkrijgen omtrent het bestaan van een causaal verband tussen het misbruik en de klachten en beperkingen die hij nu ervaart. De rechtbank wijst het verzoek toe, nu een deskundigenonderzoek van belang kan zijn voor een eventuele vordering tot materiële schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 29-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:2870

Zaaknummer: C/05/317275/HA RK 17-65

Rechters: G.A. van der Straaten

Advocaten: A.J.R. Oude Middendorp en I.P.C. Sindram

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Appellante heeft louter met het niet voldoende onderbouwde verzoek om immateriële schade te vergoeden geenszins aannemelijk gemaakt dat daadwerkelijk schade is geleden. Geen procesbelang. Vaste rechtspraak.

Appellante verzoekt op grond van artikel 8:91 Algemene wet bestuursrecht een immateriële schadevergoeding toe te kennen van € 3.000, omdat zij lange tijd een inadequate en soms gewoonlijke rolstoel heeft moeten gebruiken. Appellante heeft louter met het niet voldoende onderbouwde verzoek om immateriële schade te vergoeden geenszins aannemelijk gemaakt dat daadwerkelijk schade is geleden. Geen procesbelang omdat schade op voorhand onaannemelijk is. Vaste rechtspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 24-05-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:1887

Zaaknummer: 15/4733

Rechters: R.M. van Male, J. Brand en D.S. de Vries

Advocaten: P. van den Berg en P.J. Vlcek

Wetsartikelen: 8:91 Awb

RECHTSPRAAK

Man zou door waterski-ongeval vrijwel volledig arbeidsongeschikt zijn geraakt. Rechtbank acht dit onvoldoende bewezenverklaard en wijst de vordering af. In hoger beroep acht het hof het voorshands aannemelijk dat sprake is van letsel opgelopen door het ongeval. Het hof verwijst de zaak naar de rol voor een comparitie van partijen.

Een man is tijdens het waterskiën ten val gekomen toen de boot een volle ronde van 360 graden maakte. Hij heeft de bestuurder van de boot aansprakelijk gesteld voor de geleden en nog te lijden schade. In eerste aanleg vorderde de man betaling van de schade door de bestuurder. De rechtbank heeft bij tussenvonnis opgedragen te bewijzen dat de man de schade heeft opgelopen doordat hij met zijn lichaam op of tegen de waterkant van de Maas is geklapt. De rechtbank heeft de man hierin niet geslaagd geacht en heeft zijn vordering afgewezen. De man gaat in hoger beroep en stelt dat hij ten onrechte met de bewijsopdracht is belast en voorts betoogt hij dat hij wel in het hem opgedragen bewijs is geslaagd. Hij legt hieraan ten grondslag dat de bestuurder van de boot onrechtmatig heeft gehandeld door een gevaarzettende situatie te creëren door een gevaarlijke manoeuvre met de boot uit te halen. De man stelt als gevolg van het ongeval 80 tot 100 procent arbeidsongeschikt te zijn geraakt. De bestuurder van de boot betwist dit en stelt dat sprake is van een ongelukkige samenloop van omstandigheden en dat het incident ook nog eens heeft plaatsgevonden in een sport- en spelsituatie. Het hof acht op grond van de ingebrachte stukken en verklaringen voorshands bewezen dat de man het door hem gestelde letsel heeft opgelopen doordat hij met zijn lichaam op of tegen de waterkant van de Maas is geklapt. Het hof gelast een comparitie van partijen om onder andere de vragen te kunnen beantwoorden over de vermeende onrechtmatige daad, de eigen schuld van de man en de sport- en spelsituatie. Daarnaast dient de man voor aanvang van de volgende zitting een zo volledig mogelijk overzicht te geven van de opgelopen schade.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 23-05-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:2271

Zaaknummer: 200.172.274_01

Rechters: C.E.L.M. der Smeenk-van Weijden, J.W. van Rijkom en M.J.J. de Ridder

Advocaten: C.W.H.M. Uitdehaag en Ph.C.M. van der Ven

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Gehoorschade als gevolg van een klap die een collega op een deur gaf, terwijl Consument daarachter stond. Onvoldoende bewijs voor opzettelijk handelen, waardoor Consument zijn schade niet kan verhalen. Verwijt van Consument jegens zijn rechtsbijstandsverzekeraar is afgewezen.

Consument, bouwvakker, claimt in 2013 gehoorschade te hebben opgelopen als gevolg van een harde klap die een collega op een deur gegeven heeft, terwijl Consument daarachter stond. Nadat Consument vernomen had dat afgezien zou worden van een strafrechtelijke vervolging van de dader, heeft Consument hiervoor een beroep gedaan op zijn rechtsbijstandsverzekering. Rechtshulpverlener heeft vervolgens een artikel 12 Sv-procedure ingesteld waarbij het beklag is afgewezen, omdat onvoldoende bewijs voorhanden was voor het opzettelijk toebrengen van letsel. Verwijt van Consument dat hij daardoor thans niet in staat is zijn schade te verhalen op de dader en zijn daarop gebaseerde vordering dat Rechtshulpverlener mitsdien voor zijn schade dient op te komen, is afgewezen.

Instantie: Geschillencommissie Financiële Dienstverlening

Datum uitspraak: 03-05-2017

Zaaknummer: GC 2017-284

RECHTSPRAAK

***Socialezekerheidsrecht. Afgewezen verzoek schadevergoeding.
Onrechtmatige besluitvorming. Schadeposten zien op vertraging in
uitbetaling. Lost op in wettelijke rente.***

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 25-04-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:1644

Zaaknummer: 15/5089 WWB

Rechters: A. Stehouwer, Y.J. Klik en M. Schoneveld

Advocaten: N. de Vries

RECHTSPRAAK

Dochter van zieke vader stelt gemeente aansprakelijk voor door haar geleden schade, nu gemeente niet heeft gezorgd voor veilige werkomstandigheden. De vordering wordt afgewezen, omdat niet is voldaan aan het relativiteitsvereiste.

Eiser is de vader van minderjarige. Hij werkte voor de gemeente en in 2009 is bij hem de ziekte van Lyme geconstateerd. Na een periode van arbeidsongeschiktheid is hij in 2014 ontslagen. Eiser heeft in 2013 de gemeente aansprakelijk gesteld voor de schade die hij lijdt door zijn ziekte en arbeidsongeschiktheid. De minderjarige vordert dat de gemeente wordt veroordeeld tot betaling van € 16.000 als voorschot op de totale schadevergoeding. Zij legt hieraan ten grondslag dat de gemeente onrechtmatig heeft gehandeld ten opzichte van haar door onvoldoende zorg te dragen voor veilige werkomstandigheden voor haar vader. Door schending van deze zorgplicht heeft eiser de ziekte van Lyme opgelopen en dit heeft een negatieve impact op de rol van eiser in het gezin. Hierdoor heeft de minderjarige klachten opgelopen. De rechtbank wijst de vordering af, nu niet is voldaan aan het relativiteitsvereiste. Ook als vast zou komen te staan dat de gemeente onvoldoende heeft zorggedragen voor veilige werkomstandigheden, kan niet worden gezegd dat de gemeente daarmee ook onrechtmatig heeft gehandeld ten opzichte van haar.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:2000

Zaaknummer: C/16/409379 / HA ZA 16-112

Rechters: P. Dondorp

Advocaten: D. van Doorn, W.A. van Veen en A.T. Bolt

Wetsartikelen: 6:163 BW

RECHTSPRAAK

Onrechtmatige overheidsdaad. Appellanten zijn vrijgesproken in een strafrechtelijke procedure en vorderen nu een verklaring voor recht dat de Staat onrechtmatig jegens hen heeft gehandeld en dat de Staat aansprakelijk is voor de geleden schade. Het hof wijst de vordering af, nu appellanten niet aan hun stelplicht hebben voldaan en daarnaast onvoldoende is vast komen te staan dat appellanten schade hebben geleden.

De twee appellanten dreven een eenmanszaak en op enig moment heeft een huiszoeking plaatsgevonden in het door appellanten gehuurde bedrijfspand waarbij een xtc-laboratorium is ontmanteld. Beide appellanten zijn daarop aangehouden, maar na enkele dagen weer in vrijheid gesteld. Beide appellanten zijn in een strafrechtelijke procedure vrijgesproken. Op grond van artikel 89 en 591a Sv hebben appellanten een vergoeding ontvangen. Appellanten vorderen nu een verklaring voor recht dat de Staat onrechtmatig heeft gehandeld en daarvoor aansprakelijk is alsmede voor de geleden immateriële schade ten gevolge van het handelen van de Staat. Het hof wijst de vordering van appellanten af, omdat appellanten niet aan hun stelplicht en bewijslast hebben voldaan. De civiele rechter kan, nu strafzaken een gesloten systeem van rechtsmiddelen kennen, niet nogmaals een oordeel vellen over de rechtmatigheid van het strafrechtelijk onderzoek. Appellanten stellen vervolgens dat het de burgerlijke rechter in een civiele procedure in het licht van artikel 6 EVRM niet vrijstaat te toetsen of de onschuld van de verdachte is gebleken. Het hof gaat hier echter niet in mee. Onder vermelding van EHRM 18 januari 2011, ECLI:NL:XX:2011:BP6170 (*Bok/Nederland*), oordeelt het hof dat het feit dat de burgerlijke rechter in een civiele procedure moet oordelen over de onschuld van een verdachte, niet onverenigbaar is met artikel 6 EVRM. Appellanten hebben niet aan hun stelplicht voldaan, omdat het voor het aannemen van onrechtmatig handelen van de Staat onvoldoende is om te stellen dat zij zijn vrijgesproken door de strafrechter. Zie hiervoor ook: HR 13 oktober 2006, ECLI:NL:HR:2006:AV6956. Het hof wijst de vordering in hoger beroep af.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 22-11-2016

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2016:4376

Zaaknummer: 200.065.022/04

Rechters: J.J. van der Helm, A. Dupain en H.C. Grootveld

Advocaten: Y. Moszkowicz en R.W. Veldhuis

Wetsartikelen: 89 Sv en 591a Sv